

POSTANOWIENIE

Dnia 22 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 22 grudnia 2020 r.

skargi P. H.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w S. z dnia 7 listopada 2017 r.,

sygn. akt VIII Ga (...)

wydanego w sprawie z powództwa P. H.

przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji (...) spółce akcyjnej

w W.

o zapłatę,

1. odrzuca skargę,

**2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 450
(czterysta pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
procesowego w postępowaniu ze skargi.**

UZASADNIENIE

Powód P.H. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 7 listopada 2017 r. Podstawę skargi stanowiło naruszenie art. 363 § 1 k.c. i art. 822 § 1 k.c. przez ich błędną wykładnię. Skarżący wskazał, że zaskarżony wyrok jest z tymi przepisami niezgodny. Wypełniając obowiązek wynikający z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. skarżący

podał, że przez wydanie wyroku oddalającego powództwo w całości została mu wyrządzona szkoda, a ponadto obciążenie go kosztami procesu bezpośrednio wpłynęło na jego sytuację majątkową.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku powinna zawierać m.in. uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego dotyczy. Sąd Najwyższy wykładając rozumienie obowiązku wynikającego tego przepisu konsekwentnie wskazuje, że przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaganie uprawdopodobnienia szkody jest spełnione wtedy, gdy skarżący wskaże, że szkoda wystąpiła, określi jej postać, wysokość i czas powstania oraz związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia będącego przedmiotem skargi, a także przedstawi dowody lub inne środki uwiarygodniające powstanie szkody (por. np. postanowienia z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, oraz z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006/7-8/14). Szkoda musi przy tym mieć charakter rzeczywisty, przesłanką bowiem dopuszczalności skargi nie jest zagrożenie szkodą, ale jej wyrządzenie. Powołanie się zatem li tylko na fakt oddalenia powództwa, co nastąpiło w sprawie, w której sąd *meritii* stwierdził, że realizowane w procesie roszczenie odszkodowawcze nie zostało udowodnione, nie można uznać za wypełnienie przesłanki z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Ponadto, zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego, koszty procesu, którymi strona została obciążona, nawet wtedy, gdy zostały uiszczone, nie stanowią szkody uzasadniającej wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (por. m.in. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 28 listopada 2006 r., III CNP 46/06 ; z 21 grudnia 2006 r., III CNP 57/06, z 17 listopada 2005 r., II CNP 15/05, z 27 lipca 2006 r., II BP 11/06, z 25 maja 2007 r., III CNP 30/07, z 10 lipca 2008 r., I CNP 39/08, z 21 lutego 2013 r., III CNP 2/13, z 8 lutego 2018 r., IV CNP 33/17).

Z tych względów skarga wniesiona przez powoda nie spełnia konstrukcyjnego wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., co skutkowało jej odrzuceniem na podstawie art. 424⁸ k.p.c.

jw